

Η ΝΕΑ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΦΥΛΑΚΤΗΣ
ΚΑΡΔΙΣΚΑΚΗ 6
43100 ΚΑΡΔΙΤΣΑ
ΚΩΔΙΚΟΣ 5717

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΦΥΛΑΚΤΙΩΤΩΝ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ

Εκδότης - Διευθυντής: Βασ. Χρ. Διαμαντής
Υπ. Σύνταξης: Γεώργιος Χρ. Τσιαμαντάς

Γραφεία: Καραϊσκάκη 6 - ΚΑΡΔΙΤΣΑ
Τηλ.: 24410 - 25375

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2005
ΕΤΟΣ 6ο, ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 21

ΕΑΡΙΝΑ ΣΚΙΡΤΗΜΑΤΑ

Του Λάμπρου Δημ. Παπαδημητρίου

Καθώς το ημερολόγιο της φύσης φανέρωνε τα πρώιμα σημάδια της Άνοιξης, οι άνθρωποι στα ψηλά βουνά έστηναν πανηγύρι για να γιορτάσουν την επιστροφή του ήλιου και της ζωής. Τα ξύλα στο σώρό είχαν σωθεί και οι γιαγιάδες έβγαιναν στις ρουγες, σταυροκοπιούνταν και μονολογούσαν: «Πάει κι αυτός ο χειμώνας, τον περάσαμε, δόξα να' χει ο Μεγαλοδύναμος». Εμείς αναρρωτιόμασταν ποιος είναι ο Μεγαλοδύναμος κι αυτές με νόημα έδειχναν προς τα ουράνια. Απάντηση δεν παίρναμε κι έτσι μας έμεινε η συνήθεια, κάθε άνοιξη να στρέφουμε τα βλέμματά μας προς τα επάνω. Ο Θεός ή ο Ήλιος; Ο Ήλιος ή ο Θεός; Ποιος άραγε να ξέρει στα σίγουρα...

Στο λόγγο και στις βουνοκορφές τα χιόνια έλαμπαν απ' τις ακτίνες του ήλιου και καθώς έλιωναν γέμιζαν τα ρέματα ορμητικά νερά, που έπαιρναν το δρόμο για το ποτάμι. Έτσι το ποτάμι φούσκωνε, γέμιζε νερά μέχρι πάνω κι έτρεχε ορμητικά κατεβάζοντας ό,τι βάνει ο νους σου: κούτσουρα, κοτρώνες, κλωνάρια, ρίζες, πέτρες, γιοφύρια κι ό,τι άλλο συναντούσε στην αιώνια διαδρομή του. Εμείς καθόμασταν στην άκρη, θαυμάζαμε τις κατεβασιές του, ακούγαμε το βουητό του και ρίχναμε στα αφρισμένα νερά ξύλα, φτιάχνοντας έτσι караβάκια του βουνού για να ταξιδέψουν μακριά. Σαν ξεθύμαναν οι κατεβασιές του και τα νερά του κυλούσαν ήρεμα πηγαίναμε

να γεμίσουμε τις τσέπες μας απρόπετρες, ολοστρόγγυλες, για το λάστιχο, μιας και σε λίγο θα άρχιζε το κυνηγητό των πουλιών κι έπρεπε να έχουμε σωρούς ολόκληρους.

Οι μανάδες έφτιαχναν «Μαρτάκο» με κόκκινη και άσπρη κλωστή και μας τον φορούσαν στο χέρι μας μην τυχόν και μας μαυρίσει η κάψα του ήλιου και του καλοκαιριού. Που να μας βρεί ο ήλιος να μας κάψει μέσα στα ρέματα ή πάνω στα δέντρα; Καμαρώναμε όμως με τον «Μαρτάκο».

Στο χέρι, αφού ήταν για μας σαν ένα ρολόι. Το ρολόι που σήμαινε τον ερχομό της άνοιξης, της Λαμπρής, της χαράς και της ξεγνοιασιάς. Καθώς η πλάση απελευθερωνόταν απ' το βαρύ κάτασπρο πάπλωμα του χειμώνα, χιλιάδες αγριολούλουδα και στολιδία της φύσης καλημέριζαν το φως και τον ήλιο. Μέρα με τη μέρα ψήλωναν, μπουμπουκιάζαν, άνθιζαν, ομορφαίνοντας τον τόπο. Φτέρες, τριφύλλια, σπαθιά, караφύλλια, κρόκια, βάτα, λάπατα, τσουκνίδες, αγράμπελες, όλα τούτα κι άλλα πολλά ξαναγεννιούνταν και γιόρταζαν την επιστροφή της Περσεφόνης στον κόσμο των ανθρώπων. Τα δακράκια και τα ίτσια αργούσαν λίγες μέρες, περιμένοντας τη Λαμπρή για να στολίσουν και να απαλύνουν με το άρωμά τους τα πάθη του Εσταυρωμένου.

Πέρα, μακριά, απ' τη Νεβρόπολη ακούγονταν το λάλημα του κούκου, του αγγελιοφόρου της ανοιξιάτικης

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 3

ΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΜΑΣ ΤΡΑΟΥΔΙΑ

«Ο καημός του νέου ν' ανταμώσει με την αγαπημένη του»

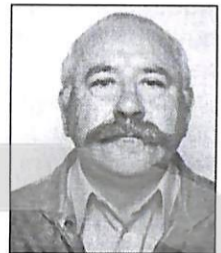
«Λίωσαν τα χιο-χρυσούλα μου, λιώσαν τα χιόνια λιώσανε (δισ) κι εμείςδεν ανταμώσαμε.
-Τα χιόνια τα-Χρυσούλα μου, τα χιόνια τ'άλωσε ο καιρός (δισ) κι εγώκοιμάμαι μοναχός.
-Τα χιόνια τα' -Χρυσούλα μου, τα χιόνια τ' άλλωσε η βροχή (δισ) κι εσύ κοιμάσαι μοναχή.
-Τώρα που πη-Χρυσούλα μου, τώρα που πήρε η άνοιξη (δισ) εμείς θα σμιξουμε μαζί»

Του Παν. Κ. Διαμαντή

τελεί μια ενιαία ενότητα. Εδώ ο τραγουδοποιός παίρνει τη θέση ενός νέου ο οποίος διακατέχεται από έντονη επιθυμία (καημός) να ανταμώσει την αγαπημένη του έπειτα από αρκετόν καιρό χωρισμού του λόγω καιρικών συνθηκών (χειμώνας), έλλειψης επικοινωνίας κ.λ.π. Έτσι με το που άρχισαν να λιώνουν τα χιόνια απ' τη βροχή και απ' την βελτίωση του καιρού ο νέος διατραγουδεί και διαμηνύει στην καλή του τον ερχομό της άνοιξης εποχής κατάλληλης να ξανασμίξει μαζί της. Γιατί ως γνωστόν η ύπαιθρος ζωντανεύει και οι άνθρωποι έρχονται σε καλύτερη επικοινωνία μεταξύ τους από την άνοιξη μέχρι το φθινόπωρο και ο χειμώνας ήταν εποχή της κλειστής ζωής. Το φαινόμενο αυτό συχνό στα προηγούμενα και παλαιότερα χρόνια ιδιαίτερα στα χωριά έκανε και τούτο το τραγούδι καθαρά παραδοσιακό, βγαλμένο μέσα απ' τη ζωή.

ΕΝΑΣ ΛΗΣΤΗΣ ΑΠ' ΤΟ ΣΕΡΜΕΝΙΚΟΥ

Η ληστεία στην Ελλάδα μετά την διάλυση των ατάκτων στρατευ-

Γράφει ο Αθανάσιος Τσιαμαντάς

μάτων του Αγώνα, πήρε απειλητικές διαστάσεις. Ο Αγώνας του 1821-22 διεξάγετο από ατάκτους. Πυρήνας των ατάκτων ήταν κυρίως τα προερχόμενα από αρματωλούς και κλέφτες τμήματα υπό την διοίκηση πεπειραμένων εις τον ανταρτοπόλεμο οπλαρχηγών-των καπιτάνων-από τους οποίους αρκετοί είχαν υπηρετήσει στον οργανωμένο

στρατό των Ιονίων Νήσων. Η διάλυση των ατάκτων από τον Οθωνα (1833) αφαιρούσε από τα πολιτικά τότε κόμματα ένα από τα ισχυρότερα ερείσματά τους. Μέχρι και το έτος 1844 υπήρχε η γνώμη (κόμμα Κωλέττη) ότι η απελευθέρωση των υποδούλων αδελφών μπορούσε να γίνει δια συμμοριών. Έτσι ο ανίσχυρος κοινοβουλευτικός Πρωθυπουργός Κωλλέτης διέθεσε το δημόσιο χρήμα προς διοργάνωση συμμοριών, όπως υποστήριζαν τότε οι πολιτικοί του αντίπαλοι. Συνέπεια των μέτρων του Οθωνα ήταν να βρεθούν χιλιάδες πολεμιστές του αγώνα ανεπάγγελτοι. Πολλοί μάλιστα που κατάγονταν από τη Θεσσαλία δεν είχαν κανένα δεσμό με το νεοσύστατο ελληνικό κράτος ούτε καν τρόπο εγκατάστασης με αποτέλεσμα να εγκαταστα-

θούν στην Φθιώτιδα και την Ευρυτανία που θα αποτελούσαν για πολλές δεκαετίες (μέχρι 1881) κέντρο στρατολόγησης μισθοφόρων για εισβολή στα τουρκοκρατούμενα μέρη. Οι πρόσφυγες όπως και οι ντόπιοι πρώην άτακτοι αποτελούσαν στοιχεία επιρρεπές σε ταραχές και στην παρανομία. Πολλοί κατέφυγαν μετά την διάλυση των στρατιωτικών σχηματισμών τους στο «Τουρκικό» στα αλύτρωτα μέρη καταγωγής των. Τα Ελληνοτουρκικά σύνορα και οι παραμεθόριες περιοχές-όπως ήταν και το χωριό μας Σερμενίκου-έγιναν ο άξονας γύρω από τον οποίον θα περιστραφεί στο μέλλον η ληστεία στη Θεσσαλία. Οι ληστές στο «Τουρκικό» ενέπνεαν στον πληθυσμό τον σεβασμό και τον φόβο και παράλληλα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ.2

ΑΣΤΡΑΠΕΣ; ΚΕΡΑΥΝΟΙ; ΠΡΟΣΕΞΤΕ!

Της Φωτούλας Οικονόμου - Σβάρνα

Ήταν ένα ανοιξιάτικο απόγευμα όταν μια προγραμματισμένη εκδρομή με φίλους στο βουνό κατέληξε σε μια περιπέτεια που δεν την περιμέναμε.
Ενώ βρισκόμασταν σ' ένα ξέφωτο με κάποια ψηλά έλατα αραιά και που, κάποιος από μας παρατήρησε ένα μικρό κατάμαυρο σύννεφο να εμφανίζεται σχεδόν απ' το πουθενά.
"Καιρός να του δί-

νομε από δω!" βιάστηκε να πει ο αρχηγός μας. "Γρήγορα να βρούμε ένα ασφαλές καταφύγιο πριν μας πιάσει η ανοιξιάτικη μπόρα".
Τα σύννεφα πύκνωσαν πολύ γρήγορα στον ουρανό που σιγά σιγά έγινε κατάμαυρος, αλλά σταθήκαμε τυχεροί γιατί λίγο παρακάτω βρήκαμε μια καλύβα. Δεν είχαμε καλά καλά μπει μέσα όταν ξέσπασε η καταιγίδα. Η βροχή έπεφτε με

το τουλούμι κι οι αστραπές έσκιζαν τον ουρανό. Όταν η μπόρα πέρασε και ξεκινήσαμε να φύγουμε είδαμε ότι ένα δέντρο στο ξέφωτο που ήμασταν πριν είχε χτυπηθεί από κεραυνό. Ευτυχώς που ξέραμε τι έπρεπε να κάνουμε και δεν πήγαμε να προφυλαχτούμε απ' την βροχή κάτω απ' το δέντρο.
Λίγες μέρες μετά ό-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 4

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΦΥΛΑΚΤΙΩΤΩΝ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ - ΚΑΛΕΣΜΑ
Τη δεύτερη μέρα του Πάσχα 2 - 5 - 05 Οι Πολιτιστικοί Σύλλογοι του χωριού διοργανώνουν τον Πασχαλιάτικο χορό μπροστά στον Αι Γιώργη στις 3,30 το μεσημέρι.
Καλούνται όλοι οι χωριανοί να δώσουν δυναμικό παρόν στην εκδήλωση

ΕΝΑΣ ΛΗΣΤΗΣ ΑΠ' ΤΟ ΣΕΡΜΕΝΙΚΟΥ

Συνέχεια από σελ. 1

τους απάλλασαν από τις καταχρήσεις των φοροεισπρακτόρων. Η Ελληνική ληστεία είναι ζυμωμένη και με εθνικά κατορθώματα.

Οι ληστές μετά από κάθε ληστρική «κρούση» μπαινόβγαιναν πότε στο «Ρωμαϊκό» και πότε στο «Τουρκικό».

Το περιοδικό «Θεσσαλικό ημερολόγιο» στον τόμο 45 σε εργασία του Γ. Λέλη δημοσίευσε έγγραφο από το

ιστορικό αρχείο του Υπουργείου Εξωτερικών στο οποίο αναγράφονται 28 ληστές που απόδρασαν από τη φυλακή Λάρισας το 1868.

Στους ληστές υπάρχει και ένας συγχωριανός μας ο «Γιαννακός Γεωργίου» εκ του χωριού Σερμενίκου της επαρχίας Αγράφων ληστής καταδικασμένος σε 15 έτη δεσμά. Ας δούμε τώρα το σχετικό έγγραφο και τον κατάλογο των δραπετών:

Β. ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΕΝ ΛΑΡΙΣΗ

Αριθ. 294
Έν Λαρίση τήν 2 Σεπτεμβρίου 1868

Πρός τήν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα
τόν κύριον Π. Δεληγιάννην
Υπουργόν ἐπί τῶν Ἐξωτερικῶν

Ἐξοχώτατε

Ἐπιστρέφοντος πρό ὀλίγων ἡμερῶν τοῦ ἐνταῦθα Διοικητοῦ ἐκ τῆς εἰς τὰ περίχωρα τῆς Λαρίσης περιοδείας του, καθ' ἣν οὐδέν ἡδυνήθη νά κατορθώσῃ (!) πρός ἀνίχνευσιν καί σύλληψιν τῶν ἐκ τῶν φυλακῶν ἀποδρασάντων καί διαφυγόντων τήν καταδίωξιν τῆς ἐξουσίας, ἐζήτησα παρ' αὐτοῦ ἐπισημῶς πληροφορίας περί τοῦ ἀριθμοῦ, τῆς ιδιότητος καί τῆς ἐθνικότητος τῶν ἀποδρασάντων καί περί τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συλληφθέντων καί φονευθέντων μέχρι τοῦδε, ὅστις μοί διεβίβασεν ἀκριβῆ κατάλογον περί τούτου, οὗ ἀντίγραφον ἀκριβές διευθύνω ὡς ἐπὶ κατωτέρω ὑπολήψω, ὅπως λάβητε γνῶσιν τούτου.

Ἐκ τοῦ καταλόγου τούτου, οὗ ὅμοιον ἀντίγραφον διαβιβάζω καί πρός τόν κ. Νομάρχη Φθιώτιδος καί/ἢ Φωκίδος, ὅπως τόν γνωστοποιήσῃ καί πρός τόν ἡμέτερον ἀρχηγόν κ. Σκαλτοσοδήμον, ἐξάγεται ὅτι ὁ ἀριθ. τῶν δραπετευσάντων ἀναβαίνει εἰς 28, ἐξ ὧν ἡ μὲν συναντήσασα αὐτούς ἐν τῇ πόλει περιπολία συνέλαβε δύο ζῶντας καί ἐφόρυσεν ἐτέρους δύο, οἵτινες ἦσαν Ἕλληνες συλληφθέντες κατὰ τήν ἐν τῇ Μονῇ τῆς Ρεντίνας ἀνταρσίαν, ἡ δὲ ἐξεληθούσα εἰς καταδίωξιν στρατιωτικῆς δυνάμεις ἀνεύρε μόνον ἕξ, οὓς ἐφόρυσεν καί ὧν αἱ κεφαλαὶ ἐκομίσθησαν ἐνταῦθα, ἐν Λαμία δὲ συνελήφθη ἐπίσης εἰς πρός τριῶν ἡμερῶν, ὥστε οἱ μέχρι τοῦδε διαφυγόντες ἀνέρχονται εἰς 17. Ἐκ τούτων οἱ 13 εἶναι Ὀθωμανοί, ἐξ ὧν οἱ 10 λησταὶ 2 οἱ δὲ λοιποὶ κατάδικοι ἐπὶ ἄλλοις κακουργήμασιν οἱ δὲ ἐπίλοιποι 4 εἶναι Ἕλληνες, ἤτοι ὁ ἀρχιληστής Νικόλαος Ρεντινιώτης μετὰ τῶν συμμοριτῶν του.

Διατελῶ μετ' ἄκρας πρὸς τήν ἡμετέραν Ἐξοχότητα ὑπολήψω.

Εὐπειθέστατος
Ὁ Διευθύνων
Α. Αρμυρόπουλος /3

Παραπέμπεται ἐπὶ ἐπιστροφῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἰπουργείον ὅπως λάβῃ γνῶσιν τοῦ περιεχομένου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 7βρίου 1868
Ἐντολῇ τοῦ Ἰπουργοῦ
ὁ Γενικός Γραμματεὺς
(τ.σ. υπογραφή δυσανάγνωστη)

Ἐλήφθη 21 7βρίου 1868
Ἄρ. Πρωτ. 27 250

1. Τέλος της πρώτης σελίδας του εγγράφου.
2. Στον ονομαστικό κατάλογο, όμως, οι οθωμανοί ληστές ανέρχονται σε 9.
3. Τέλος της δεύτερης σελίδας του εγγράφου.

Λαβόντες γνῶσιν τοῦ περιεχομένου τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ἐν Λαρίση Προξένου τῆς Α. Μ. ἀνταποστέλλομεν τό παρόν πρὸς τό ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἰπουργείον μετὰ τοῦ συνημμένου καταλόγου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Σεπτεμβρίου 1868
Ἐντολῇ τοῦ Ἰπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
(Υπογραφή δυσανάγνωστη)

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΠΟΔΡΑΣΑΝΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ ΛΑΡΙΣΗΣ

- 1) Ἀσλάν Ἰσλάμης, Ὀθωμανός. Ἐκ τοῦ χωριοῦ Γαρδίκι τῆς ἐπαρχίας Δερβενά, ληστής, καταδικασθεὶς εἰς 15 ἐτῶν δεσμά.
- 2) Χασάν Ταχίρ, Ὀθωμανός. Ἐκ τοῦ χωριοῦ Μπεράτη, ληστής, καταδικασθεὶς εἰς 15 ἐτῶν δεσμά.
- 3) Βασίλειος Ἰω. Θεοδόσης, Ὀθωμανός ὑπήκοος. Ἐκ τοῦ χωριοῦ Σέλος τῆς ἐπαρχίας Ἐλασσόνος, καταδικασθεὶς εἰς 15 ἐτῶν δεσμά.
- 4) Ἀθανάσιος Τέγος, Ὀθωμανός ὑπήκοος. Ἐκ τοῦ χωριοῦ Μιτσούνη τῆς ἐπαρχίας Ἐλασσόνος, καταδικασθεὶς εἰς 15 ἐτῶν δεσμά, ὡς φονεὺς.
- 5) Βασίλειος Τέλιος, Ὀθωμανός ὑπήκοος. Ἐκ τοῦ χωριοῦ Παλαμὰ τῆς ἐπαρχίας Καρδίτζης, ληστής, καταδικασθεὶς εἰς 15 ἐτῶν δεσμά.

- 16) Θεόδωρος Γιαννακοῦ, Ἕλλην. Ληστής ἐκ τῆς τοῦ ἀνωτέρω συμμορίας.
- 17) Ἀθανάσιος Νικολάου, Ἕλλην. Ληστής ἐκ τῆς ἀνωτέρω συμμορίας.

Φονευθέντες

- 18) Καρχιμάν Γιακόπης, Ὀθωμανός. Ἐκ τοῦ χωριοῦ Τεπελένη τῶν Ἰωαννίνων, ληστής, καταδικασθεὶς εἰς ἰσόβια δεσμά.
- 19) Χουσεῖν Ἀχιέτης, Ὀθωμανός. Ἐκ τοῦ χωριοῦ Πλίτσαρης τῶν Ἰωαννίνων, ληστής, καταδικασμένος /4 εἰς δεσμά [ ] 5 ἐτῶν.
- 20) Χάϊρος Μεχμέτης, Ὀθωμανός. Ἐκ τοῦ χωριοῦ Βιμοποῦλα τῆς ἐπαρχίας Μιτράτη, καταδικασμένος εἰς δεσμά 15 ἐτῶν.
- 21) Γιαννακός Γεωργίου, Ὀθωμανός ὑπήκοος. Ἐκ τοῦ χωριοῦ Σερμενίκου τῆς ἐπαρχίας Αγράφων, ληστής, καταδικασμένος εἰς 15 ἐτῶν δεσμά.
- 22) Εὐάγγελος Στεργίου, Ὀθωμανός ὑπήκοος. Ἐκ τοῦ χωριοῦ Καρδίτζης, ληστής ὑπόδικος.
- 23) Γεώργ. Νικολάου, Ὀθωμανός ὑπήκοος. Ἐκ τῆς ἐπαρχίας Τρικάλων, ληστής ὑπόδικος.
- 24) Γεώργ. Δημητρίου, Ἕλλην. Ἐκ τοῦ χωριοῦ Τοῦζλα τῆς Λαμίας, ἀντάρτης, συλληφθεὶς ἐν τῇ Μονῇ Ρεντίνας.
- 25) Εὐαγγέλιος Κωνσταντίνου, Ἕλλην. Ἐκ τοῦ χωριοῦ Περιβόλι τῆς Λαμίας, ἀντάρτης συλληφθεὶς ὁμοίως ἐν τῇ ἀνωτέρω μονῇ.

Συλληφθέντες

- 26) Κωνσταντ. Νικολάου, Ἕλλην, ἐν Λαμία συλληφθεὶς. Ἐκ τοῦ χωριοῦ Καστανιά τῆς ἐπαρχίας Καρπενησίου, ληστής, καταδικασθεὶς εἰς δέκα πέντε ἐτῶν δεσμά. Καί δύο Ὀθωμανοὶ ὑπήκοοι συλληφθέντες ὑπὸ τῆς περιπολίας ἐν τῇ πόλει. Τό ὄλον εἴκοσι ὀκτώ (ἀριθ. 28).

ΠΗΓΗ, ΙΑΥΕ, φ. 1868, 4, ληστεία.

- 4 Τέλος της δεύτερης σελίδας του ονομαστικού καταλόγου.
- 5 Λόγω της φθοράς του χαρτιού δεν είναι ευανάγνωστος ο αριθμός.
- 6 Δεν υπάρχει οικισμός Τοῦζλα στην περιοχή της Λαμίας. Ίσως από παρανόηση του αντιγραφέα αλλοιώθηκε το τοπωνύμιο αυτό.

Πιθανόν να πρόκειται για «Γιαννάκο Γεώργιο» κάτοικο Σερμενίκου. Η σύλληψη του μάλλον σχετίζεται με τα επαναστατικά γεγονότα του 1866 τα οποία σημειώθηκαν στην περιοχή της Μονής Ρεντίνας.

Ίσως να πρόκειται για τον διαπράξαντα την δολοφονία του Τούρκου φοροεισπράκτορα στο σπίτι του Παπαγεώργη-Παπαδημήτρη στις 27 Οκτωβρίου 1866 με αποτέλεσμα να συλληφθεί και να κλειστεί στις φυλακές Λάρισας. Στα μητρώα αρρένων του χωριού μας έχουμε το ονοματωπώνυμο: Γιαννάκος-Βούζας Γεώργιος γεννηθείς το 1846. Πιθανόν να πρόκειται για αυτό το πρόσωπο διότι την εποχή της απόδρασης (1868) ο παραπάνω είχε ηλικία 22 ετών και οι ληστές ήταν νέοι στην ηλικία. Από τους χωριανούς μας κανένας δεν γνωρίζει τίποτα. Αυτό το γεγονός μπορεί να είχε ως αποτέλεσμα και την αλλαγή του επωνύμου από «Γιαννάκος» σε «Βούζας». Για τους συγγενείς των ληστών η φυγή από το χωριό και η αλλαγή του επωνύμου ήταν ο μόνος τρόπος αποφυγής δυσαρέστων συνεπειών. Το τοπωνύμιο του χωριού «Λημέρια» δείχνει ότι το χωριό μας υπήρξε καταφύγιο των ανθρώπων που «βγήκαν στο κλαρί» αλλά και ότι ορισμένοι από τους κατοίκους του ήταν «ληστοτρόφοι».

Το «ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ» λόγω απουσίας του συντάκτη Γ.

Τσιαμαντά θα δημοσιευθεί μαζί με τις λύσεις του προηγούμενου στο επόμενο φύλο

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Κωστή Ευγενία σύζυγος Δημητρίου
- Αλεξίου Γιαννούλα, ετών 78
- Αλεξίου Κων/νος, ετών 83

Στους οικείους εκφράζουμε τα συλλυπητήρια μας.

Συνδρομές που λάβαμε

Γρηγόρης Φώτος	35 ευρώ
Πρίτσας Χρήστος του Ιωάννη	15 ευρώ
Τσιαμαντάς Φώτης	10 ευρώ
Παπαδούλης Παν. του Δ.	5 ευρώ
Κολώνας Χρήστος	15 ευρώ
Σεραφεΐμ Παππής	45 ευρώ
Λινάς Παύλος	15 ευρώ
Κυριτσάς Κώστας	10 ευρώ
Πρίτσας Νίκος	10 ευρώ
Κωστής Βασίλειος	10 ευρώ
Κορκοτάρας Ηλίας	10 ευρώ
Κορκοτάρας Χρήστος	10 ευρώ
Μαγαλιός Ιωάννης του Βασ.	10 ευρώ
Μαντζιάρας Γιώργος	10 ευρώ
Αλεξίου Ευάγγελος	20 ευρώ.
Τσιαμαντάς Ανασ. του Ιωαν.	20 ευρώ

Μην ξεχνάς
η συνδρομή σου
είναι απαραίτητη
για την έκδοση
της εφημερίδας

«Η ΝΕΑ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΦΥΛΑΚΤΗΣ»

Τριμηνιαία εφημερίδα
του Συνδέσμου
Φυλακιστών Καρδίτσας
Έδρα: Καρδίτσα

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Κωστή Δ. Χριστίνα
Ξηροφώτου Γ. Ρένα
Φώτος Θ. Αναστάσιος
Τσιαμαντάς Χ. Αθανάσιος
Αλεξίου Π. Βασίλειος

Εκδότης - Διευθυντής
Βασίλειος Χ. Διαμαντής
Διάκου & Χατζημήτρου 57
431 00 ΚΑΡΔΙΤΣΑ
Τηλ.: 24410 25375

Υπεύθυνος σύνταξης
Τσιαμαντάς Γεώργιος
Περριβίου 27
431 00 ΚΑΡΔΙΤΣΑ
Τηλ.: 24410 42058

Εκτύπωση
ΕΚΤΥΠΩΤΙΚΗ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ
Μεγ. Αλεξάνδρου 10
Τηλ.: 24410 20257

ΕΑΡΙΝΑ ΣΚΙΡΤΗΜΑΤΑ

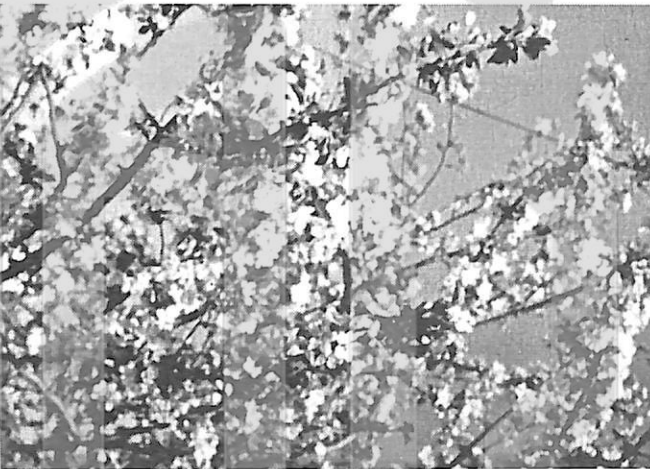
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ 1

γιορτής. Μέρα με τη μέρα πετούσε και λιγάκι προς τα πάνω μέχρι που σε μια εβδομάδα περίπου έφτανε και στο χωριό. Εκεί πετούσε στο λόγγο, ανέβαινε στο πιο ψηλό δένδρο και διαλαλούσε παντού τον ερχομό της ευλογίας. Σε λίγο καιρό ακολουθούσαν τα πετροχελιδόνα, μεγάλα, δυνατά, περήφανα, άφοβα, παρόλο που στις βουνοκορφές το χιόνι ήταν ακόμα μπόλικο και το κρύο τσουχτερό. Πετούσαν ψηλά, χάνονταν στα ουράνια, έσχιζαν τους αιθέρες κάθετα και σαν κουράζονταν κάθονταν πάνω στα τηλεγραφοξυλα και στα σύρματα της ΔΕΗ. Εμείς από κάτω δοκιμάζαμε τα λάστιχα, μαθαίναμε σημάδι και ταλαιπωρούσαμε τους φτερωτούς αγγέλους. Δεν τα πετύχαινες εύκολα κι έτσι τις πιο πολλές φορές ξεσπάγαμε πάνω στα φλυτζάνια απ' τα τηλεγραφοξυλα που τα κατεβάζαμε κάτω στο λεπτό. Ακούγοντας το ξύπνημα της φύσης κατέφταναν σε λίγο και τα άλλα πετεινά του ουρανού. Κοσύβια, μελισσαργάκια, τρυποφράχτες, κίσες, στρούντζια, κωλοσούσες, στιαρούδες, αηδόνια και άλλα πανέμορφα πλάσματα. Οι αετοί και τα γεράκια έβγαίνουν απ' τις φωλιές τους και πετούσαν προς τον ήλιο για να ζεστάνουν τα παγωμένα φτερά τους μιας και το χειμώνα δεν καταδέχονταν να κατέβουν στους κάμπους για να καλοξεχειμάσουν. Περήφανοι φτερωτοί άρχοντες των αιθέρων, σύμβολα της βουνίσιας ψυχής και λεβεντιάς. Κοντά στο Πάσχα μια ομάδα από πετροχελιδόνα πετούσε μακριά για να ειδοποιήσει τα πρωτοξαδέρφια τους τα χελιδόνια πως ο τόπος ζέστανε και ότι μπορούν πια να έρθουν κι αυτά στο χωριό. Έτσι σε λίγο τα ουράνια γέμιζαν απ' τις χαρούμενες φωνές των χελιδονιών, που πετούσαν κατευθείαν προς τις φωλιές τους που είχαν αφήσει τα φθινόπωρο φεύγοντας για τα ζεστά μέρη. Ήταν θαύμα να βλέπεις τα περσινά ζευγάρια να γυρίζουν στο σπίτι, να πετούν γρήγορα στη φωλιά τους και να φωνάζουν όλο χαρά. Δίπλα στο σπιτάκι των γονιών έστηναν το δικό τους σπιτικό τα πεταρούδια του προηγούμενου καλοκαιριού. Τις φωλιές των χελιδονιών δεν τις πολυπειράζαμε, αφού οι γιαγιάδες έλεγαν πως είναι κρίμα και αμαρτία. Έλεγαν ακόμα πως τα χελιδόνια ήταν οι ψυχές των παππούδων και προπαππούδων που επέστρεφαν στον απάνω κόσμο για να καμαρώσουν τη γενιά τους.

Αν τα χελιδόνια τη γλίτωναν, δεν συνέβαινε το ίδιο και με τ' άλλα πλάσματα του ουρανού. Καθώς μάζευαν ξεραμένα χορταράκια για να στήσουν τη φωλιά τους, εμείς παρακολουθούσαμε κρυμμένοι μέσα στα ρέμματα και στους όχτους. Σαν έφευγαν πλησιάζαμε για να διαπιστώσουμε την ύπαρξη της φωλιάς. Αφού τη βρήκαμε, τη σημειώναμε στο μυαλό μας και φεύγαμε ψάχνοντας για άλλες. Δεν έφτανε να ξέρεις μια και δυο φωλιές, έπρεπε να μάθεις όσο το δυνατόν περισσότερες. «Είδα προχτές έναν κόσιαβα να χώνεται μέσα σ' ένα δέντρο, αύριο θα πάμε να βρούμε τη φωλιά του, εντάξει;». «Είχε αμπούκωμα;». «Είχε σου λέω κι εκεί θα είναι η φωλιά του, δεν με πιστεύεις;». Όρες και μέρες ολόκληρες προσπαθούσαμε να βρούμε φωλιές στα πιο απίθανα μέρη. Τις φωλιές δεν τις πειράζαμε κι ούτε απλώναμε χέρι στα αυγουλάκια. Ξέραμε πως το φτερωτό πλάσμα καταλαβαίνει αμέσως αν κάποιο ανθρώπινο χέρι αγγίζει το αυγό του και τότε το παρατάει ψάχνοντας αλλού να στήσει τη φωλιά του και να ξαναγεννήσει. Οι παλιοί έλεγαν ακόμα ότι παρατάει για πάντα τον τόπο, όπου θα του συμβεί το κακό. Έτσι αφήναμε προσωρινά τα πουλιά στην ησυχία τους για να ασχοληθούμε με άλλα παιχνίδια. Βλέπεις είχαν σειρά κι άλλα πράγματα να γίνουν και δεν χωρούσε καθυστέρηση. Άσε που έπρεπε να βρούμε τενεκάκια, πριονίδι, πετρέλαιο και καουτσούκια για τις λαμποδοφορίες. Στις φωλιές ξαναγυρίζαμε όταν απ' τα αυγά έβγαίνουν κάτι αμάλλια για πλασματάκια, με τα στόματα ανοιχτά να φωνάζουν για φαγητό. Εμείς παρακολουθούσαμε από μακριά το τσίσιμά τους, το μεγαλωμά τους και περιμέναμε τη στιγμή που θα γίνονταν πεταρούδια...

Η Σαρακοστή ήταν η χαρά μας, αφού φανέρωνε τον ερχομό της Λαμπρής. Για νηστεία ούτε λόγος, αφού έτσι κι αλλιώς μόνιμα νηστεύαμε. Πατάτες, φασόλια, πίτες, μακαρόνια, φακές και ξανά πατάτες. Νηστέψαμε στα παιδικά μας χρόνια τόσο πολύ

που φτάνει για δέκα ζωές. Μακάριοι οι πεινώντες... Του Ευαγγελισμού γιορτάζαμε την επανάσταση του 1821 με τραγούδια, ποιήματα και θεατρικά κάνοντας τον Καραϊσκάκη και τον Κολοκοτρώνη. Ευκαιρία για να χάσουμε μαθήματα με τις πρόβες και τις προετοιμασίες. Δεν μπορούσε να γίνει ακόμα μια επανάσταση κατά το Μάη για να καλοπερνάμε; Τ' Αη-Γιωργιού πηγαίναμε όλο το σχολείο στην Εκκλησία για να τιμήσουμε το γείτονά μας. Η Εκκλησιά γέμιζε παιδικές φωνές, κεράκια αναμμένα, πλήθος αγγέλων. Ο Αη-Γιώργης καβάλα στον ψαρή του κάλπαζε κοντά μας, χαίδευε τα κουρεμένα κεφάλια και μας ευλογούσε. Στο σχόλασμα έβγαине κι αυτός απ' το σπιτάκι του έπαιζε μαζί μας, χαιρόταν, γλεντούσε κι έκανε πως δεν άκουγε τους τσακωμούς και τις βρισιές μας. Λεβέντης άγιος! Τα βράδια της Παρασκευής γίνονταν οι αγρυπνίες. Τελειώνοντας το απόγευμα απ' το σχολείο, πετούσαμε τις σάκες στο σπίτι και ξεκινούσαμε για το πανηγύρι της βραδιάς. Μαζευόμασταν στο προαύλιο της εκκλησίας κι άρχιζαν τα παιχνίδια: κυνηγητό, κρυφτό, πετροπόλεμος, βαρελότα. Κάποιοι τυχεροί αγόραζαν και σύρμα ψιλό απ' το μαγαζί ή το έφεραν απ' το σπίτι τους, το άναβαν, το έφεραν γύρω-γύρω, αυτό

πετούσε σπίθες δεξιά κι αριστερά κι εμείς κάναμε χάζι. Ακόμα κάποιοι είχαν και το βιβλιάρκι με τους Χαιρετισμούς και τον Ακάθιστο Ύμνο. Εμείς προτιμούσαμε ν' ακούμε τους ύμνους παίζοντας και γελώντας. Κάποια στιγμή αποκαμωμένοι μπαίναμε στην εκκλησία, ανάβαμε το κεράκι μας, αλλά ο τόπος δεν μας χωρούσε. Σε λίγο βγαίναμε και πάλι έξω στις αγρυπνίες και τις χαρές των μικρών αγγέλων. Απ' το ιερό και τους ψάλτες ακούγονταν ο ύμνος της Παναγίας: «Χαίρε, Νύμφη Ανύμφευτε...». Εμείς γύρω απ' την εκκλησία και μέσα στο ναό της μυρωμένης φύσης, στριμωγμένοι μέσα στις κρυψώνες και στις κάφτρες των λαθραίων τσιγάρων ψέλναμε τους δικούς μας ύμνους: «Χαίρε, Φύσις Καλλίστη, Μαγική, Αιώνια...». Οι αγρυπνίες τελείωναν κι ακόμα να γυρισουμε σπίτι, αφού έπρεπε να βάλουμε τα σχέδια για το Σάββατο. Όμορφη μέρα το Σάββατο, το απόγευμα δεν είχε σχολείο, το πρωί λίγο μάθημα, λίγο ξύλο, λίγο παιχνίδι, το μεσημέρι ο κυρ-Παντελής έχει καλό συσσίτιο, περνάει εύκολα το ευλογημένο.

Ζύγωνε η Λαμπρή κι ομόρφαινε ακόμα περισσότερο ο τόπος. Ένα πανηγύρι χρωμάτων κι αρωμάτων απλωνόταν σ' όλη την πλάση. Οι κερασιές ολάνθιστες νυφούλες, οι κορομηλιές στολισμένες, οι καρυδιές με το άρωμά τους, οι μηλιές με τα μπουμπούκια τους, όλα τα δέντρα στην καλύτερη ώρα τους. Στους κήπους και στα σπαρμένα χωράφια άρχιζαν να εμφανίζονται τα πρώτα σημάδια της αναστημένης γης. Μικροί βλαστοί από πατάτες και φασόλια χαιρετούσαν την άνοιξη και καθημερινά ψήλωναν. Αυτοί οι ευλογημένοι σπόροι θα γέμιζαν σε λίγο καιρό τα χωράφια και τους κήπους με καρπό και θα λιστόστευαν την πείνα μας. Η Μεγάλη Εβδομάδα ήταν ξεχωριστή, γεμάτη χαρές και όνειρα. Πρώτα απ' όλα δεν είχαμε σχολείο! Τέρμα το ξύλο, τέρμα οι σκοτούρες, τέρμα το διάβασμα. Ο δάσκαλος επέμενε να κάνουμε επαναλήψεις, εμείς υποσχόμασταν πως ακριβώς έτσι θα γίνει, αλλά ξανανοιγάμε τη σάκα με βαριά καρδιά την Κυριακή του Θωμά.

Για φαντάσου! Όλη η μέρα δική μας απ' το πρωί μέχρι το βράδυ. Κάποιες μέρες οι μανάδες προσπα-

θούσαν να μας πάρουν κοντά τους στα χωράφια, αλλά όλο και κάποιες δικαιολογίες βρήκαμε. Κάθε μέρα της Μεγάλης Εβδομάδας ήταν σπουδαία. Το χωριό τρανταζόταν απ' τις φωνές και τη φασαρία των παιδιών, απ' τις χαρές των επίγειων αγγέλων. Ο Παλιόπυργος ήταν στις δόξες του, τα μαγαζιά έφερναν καινούργια λάστιχα κι άλλα καλά κι εμείς τρίβαμε τα χέρια απ' τη χαρά μας. Άλλοι έτρεχαν στο λόγγο για να κόψουν κλωνάρια και φουκάλια για τον αφανό, άλλοι έφτιαχναν το γήπεδο, άλλοι ετοίμαζαν τις τσιλικές, άλλοι έψαχναν για μπάλα, ο καθένας είχε το ρόλο του. Οι πατεράδες αστέστω- μένταν τα σπύτια, οι μανάδες σκάλιζαν τους κήπους, οι γιαγιάδες πότιζαν το βασιλικό και τα λουλουδάκια της αυλής και οι παππούδες τραβούσαν για το καφενείο να συναντήσουν τις παρέες τους. Η νυχτιά της Μεγάλης Πέμπτης ήταν ξεχωριστή για όλους μας, αφού τα Δώδεκα Ευαγγέλια ήταν μπόλικο κι έτσι υπήρχε περισσότερη ώρα για παιχνίδια. «Σε ποιό Ευαγγέλιο είναι;» «Μου φαίνεται στο έβδομο, θέλει πολλή ώρα ακόμα, συνεχίζουμε!». Ο παπα-Λάμπρος διάβαζε τα Ευαγγέλια κι εμείς απ' έξω ακούγαμε τα Ευαγγέλια των αηδονιών και το φύσημα του μυρωμένου αγέρα. Χαράματα Μεγάλης Παρασκευής ξεκινούσαμε να τραγουδήσουμε γυρνώντας το χωριό απ' άκρη σ' άκρη. Μαζεύαμε σύκα, αυγά, ξυλοκέρατα, καλούδια και στα σπύτια των συγγενών δεκάρες, δυάρες και αν ήμασταν τυχεροί και κάνα πενηντάλεπτο. Τελειώνοντας το τραγούδι τρέχαμε για τα μαγαζιά. «Είδες, ο Σιάτρας έφερε καινούριες μπάλλες, λαδένια λάστιχα, μαστίχες βαρελάκια, τσικολάτες, ό,τι βάζει ο νους σου!» Οι γιαγιάδες επέμεναν πως τη μέρα αυτή ο Θεός θα ριχνε στον κόσμο ματωμένη βροχή, ματωμένα δάκρυα λύπης για το θάνατο του μοναχογιού του. Κάποιες φορές άστραφτε και βροντούσε, κάποιες άλλες μας λυπόταν και δεν ήθελε να μας χαλάσει το παιχνίδι, το τραγούδι και τη χαρά. Οι κοπέλες του χωριού μάζευαν άνθη και αγριολούλουδα για να ετοιμάσουν το στεφάνι και τον Επιτάφιο. Ανθισμένες κερασιές, ταπεινά λουλουδάκια, πασχαλιές, δακράκια και ίτσια μύρωναν το σώμα του Εσταυρωμένου. Σαν έκανες το σταυρό σου και περνούσες από κάτω ένωθες το μυστήριο και τη θλίψη των στιγμών. Το βραδάκι η εκκλησία γέμιζε κόσμο κι όλοι μαζί έψαλαν τα Άγια Πάθη.

«Ω, γλυκύ μου Έαρ...». Εμείς στο προαύλιο είχαμε τα παιχνίδια και τους δικούς μας ύμνους. «Ω, γλυκιά μου Άνοιξη, μαγική, ανεπανάληπτη, παιχνιδιάρη». Το Μέγα Σάββατο κάποιοι έπαιρναν τα δώρα απ' τους νονούς στο σπίτι κι όλοι περίμεναν τη νύχτα της Ανάστασης. Της Ανάστασης του Υιού και της ανάστασης της φύσης.

Οι νύχτες της Άνοιξης! Πλανεύτρες, μαγευτικές, μεθυστικές, γεμάτες αρώματα, αγέρηδες, νεράιδες και ξωτικά. Τ' αστέρια απ' τα ουράνια φώτιζαν τα φτωχικά μονοπάτια του τόπου μας και τα πλούσια μονοπάτια της ψυχής μας. Κάτω απ' τους στύλους της ΔΕΗ μικροί άγγελοι υμνολογούσαν το μεγαλείο της ζωής. Η φύση ξαναγεννιέται, τα λουλουδάκια και τα δέντρα παίρνουν μπόι, όλα τα ζωντανά πλάσματα μαγεύονται. Ούτε οι ανοιξιάτικες μπόρες κατ' έφεραν να σταματήσουν το παιχνίδι μας. Γινόμασταν λούτσα, στάζαμε από πάνω μέχρι κάτω, αλλά ούτε λόγος να σταματήσει το γέλιο και η χαρά. Οι φουρτούνες της ψυχής και του σώματος μας τυραννούσαν περισσότερο. Τα παντελόνια άρχισαν να μας στενεύουν, κάποιες τριχούλες εμφανίζονταν στα σώματα, σημάδια αλάθητα πως τρανεύουμε. Οι άγουροι έρωτες τρύπωναν απ' τα παραθυρόφυλλα και οι πόθοι τριγυρούσαν στις ρούγες μεγαλώνοντας κι αυτοί μαζί με τα αγριολούλουδα και το βασιλικό.

Χρόνια μετά, ανταμώσαμε τη μεγάλη Αγράμπελη, του έρωτα και της σκιάς, της γνώσης και της αγωνίας, αλλά ήμασταν ήδη αγροπορημένοι. Πέρασαν οι καιροί που μετρούσαμε τ' άστρα και καταντήσαμε να μετράμε παράδες. Θαρρώ πως μόνο ο Μέλιος, το παιδί του σοφού Μενέλαου, εξακολουθεί ακόμα να την ποθεί και να την περιμένει. Ας είναι. Για όλους μας δακρύζει μύρα και δακράκια ο Εσταυρωμένος την Άνοιξη. Μακάριοι οι διψώντες για Άνοιξη, πάθη και πόθους.

ΑΣΤΡΑΠΕΣ; ΚΕΡΑΥΝΟΙ; ΠΡΟΣΕΞΤΕ!

Συνέχεια από σελ. 1

ταν ξαναβρεθήκαμε όλοι μαζί αρχίσαμε να συζητάμε για τους κεραυνούς.

Τι ζημιά προκαλεί λοιπόν ο κεραυνός; Υπάρχει κίνδυνος; Και τι πρέπει να κάνουμε όταν βρεθούμε σε μια καταιγίδα; Πώς θα προφυλαχτούμε;

Είναι αλήθεια ότι τίποτα δεν μπορεί να αντισταθεί στον κεραυνό και με κανένα τρόπο δεν μπορούμε να τον εμποδίσουμε ή να τον αποφύγουμε. Αυτό που μπορούμε να κάνουμε είναι να τον βοηθήσουμε να περάσει και να φτάσει στη γη όσο πιο γρήγορα κι εύκολα γίνεται γι αυτό χρησιμοποιούμε τα αλεξικέραυνα.

Οι ερευνητές λένε πως ο κεραυνός μπορεί να μπει στο σώμα μας από τα αυτιά, το στόμα, τη μύτη και τα μάτια μας και μετά να περάσει μέσα απ' το αίμα και το νευρικό μας σύστημα και να φτάσει στη γη. Όπως καταλαβαίνεται μετά από κάτι τέτοιο η καρδιά μας και τα πνευμόνια μας σταματάνε να λειτουργούν.

Σε άλλες περιπτώσεις παρουσιάζονται εγκαύματα σε μέρη του σώματος μας που έρχονται σε επαφή με κάποιο μέταλλο όπως αλυσίδες, σταυροδάκια, ρολόγια, δαχτυλίδια κλπ.

Επειδή λοιπόν ο κεραυνός είναι επικίνδυνος όχι μόνο όταν μας χτυπήσει,

αλλά κι όταν πέφτει σχετικά κοντά μας, καλό είναι να μην πάμε εκδρομές αν ξέρουμε ότι πρόκειται να ξεσπάσει καταιγίδα και να ξέρουμε τι να κάνουμε σε περίπτωση που αυτή μας βρει έξω.

Οι παππούδες μας που ζούσαν συνεχώς στη φύση κι ήξεραν καλά τι θα πει κεραυνός, όταν έπιανε καταιγίδα με αστραπόβροντα και ήταν στο χωράφι ή στο λόγγο, πέταγαν μακριά το τσαπί ή το τσεκούρι τους καθώς και την ομπρέλα που είχαν μαζί τους και είχε μεταλλικό χερούλι.

Χάραζαν ένα σταυρό στον κορμό του δέντρου κάτω απ' το οποίο καθόταν για να μην το χτυπήσει κεραυνός, κι έκαναν σταυρούς πάνω στο χύμα.

Αν ήταν στο σπίτι έβγαζαν την πυροστιά έξω και τη γύριζαν ανάποδα γιατί έτσι πίστευαν ότι θα σταματούσε η καταιγίδα.

Πίστευαν ότι ο καθρέφτης τραβάει τον κεραυνό και γι αυτό όταν ήταν καταιγίδα τον γύριζαν ανάποδα και τον σκέπαζαν.

Βέβαια δεν ξέρουμε αν όλα αυτά μπορούσαν πράγματι να τους βοηθήσουν και να εμποδίσουν ένα κε-

ραυνό να πέσει εκεί που βρίσκονταν.

Όσο προέχει να ξέρουμε ότι στο σπίτι ο κεραυνός μπορεί να μεταφερθεί μέσα απ' το καλώδιο της κεραίας της τηλεόρασης, τα τηλεφωνικά καλώδια και την ηλεκτρική ή υδραυλική εγκατάσταση. Καλό λοιπόν είναι, όταν υπάρχει καταιγίδα, να κλείνουμε την πρίζα και να βγάζουμε την πρίζα και την κεραία. Να μη χρησιμοποιούμε ηλεκτρικές συσκευές ή ακόμα καλύτερα, αν γίνεται, να κατευάζουμε το γενικό διακόπτη του ρεύματος και να μην τηλεφωνούμε εκτός κι αν είναι ανάγκη.

Να αποφεύγουμε ν' αγγίζουμε βρύσες και σωλήνες και βέβαια να μην κάνουμε μπάνιο, ενώ καλό είναι να μένουμε μακριά από πόρτες και παράθυρα.

Αν μας πιάσει καταιγίδα στο βουνό πρέπει να κατεβούμε χαμηλότερα και να βρούμε ένα κλειστό και σίγουρο καταφύγιο. Αν παρόλα αυτά ήμαστε έξω θα πρέπει να μείνουμε μακριά από ψηλά δέντρα κι από υψώματα. Σε καμιά περίπτωση δεν πρέπει να μένουμε στην κορυφή ενός λόφου.

Αν είμαστε στην παραλία και δεν μπορούμε ή δεν προλαβαίνουμε να φύγουμε μακριά τότε δεν πρέπει να καθόμαστε ο ένας κοντά στον άλλο. Θα πρέπει να απομακρυνθούμε τουλάχιστον 3 μέτρα ο ένας απ' τον άλλο.

Αν είμαστε μέσα στη θάλασσα τότε θα πρέπει να βγούμε αμέσως έξω, και να πετάξουμε τουλάχιστον 100 μέτρα μακριά μας ό,τι μεταλλικό αντικείμενο μπορεί να έχουμε πάνω μας.

Επειδή ο κεραυνός χτυπάει τα ψηλότερα σημεία, σε καμιά περίπτωση δεν θα πρέπει να καθόμαστε όρθιοι. Το καλύτερο που μπορούμε να κάνουμε είναι να καθίσουμε με ενωμένα και λυγισμένα τα πόδια και με το κεφάλι να ακουμπάει στα γόνατα μας. Δεν πρέπει όμως να ξαπλώνουμε στο έδαφος.

Καλό είναι επίσης να μην ψαρεύουμε με καλάμι.

Αν είμαστε μέσα σε αυτοκίνητο πρέπει να ξέρουμε ότι το αυτοκίνητο είναι ένα ασφαλές καταφύγιο, μόνο όμως όταν οι πόρτες και τα παράθυρα είναι καλά κλεισμένα. Παρόλα αυτά δεν θα πρέπει να ακουμπάμε τα μεταλλικά του μέρη ή το ραδιόφωνο.

Βέβαια σε μια μεγάλη καταιγίδα καλό είναι να σταματάμε το αυτοκίνητο μας στην άκρη του δρόμου και μακριά από δέντρα που ακόμα κι αν δεν τα χτυπήσει κεραυνός θα μπορούσαν να σπάσουν και να πέσουν πάνω μας.

Και βέβαια δεν θα πρέπει να ξεχνάμε ότι πρέπει να μένουμε μακριά απ' τους πυλώνες, τις τηλεφωνικές γραμμές, τις γραμμές ηλεκτρικού ρεύματος, καθώς και τους φράχτες.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Από την υπηρεσία μου στο Δημοτικό Σχολείο Φυλακτής 1952-1956

Του Βασίλη Κίσοα

140

Είχαν ανοιχτεί τα θεμέλια και όλα ήταν έτοιμα για την τελετή του αγιασμού και της θεμελίωσης του διδακτηρίου. Μας έλειπε μόνο η άμμος. Άμμο έπρεπε να πάρουμε από τον Πάμισο. Το ποτάμι αυτό ήταν μακριά από το χωριό και η προμήθεια άμμου από αυτό θα μας στοίχιζε πολύ ακριβά (μεταφορικά μέχρι τον Παλιόπυργο και από εκεί με ζώα στο οικόπεδο του Σχολείου).

Είχα παρατηρήσει ότι μέχρι τώρα όσοι συγχωριανοί έφτιαχναν καινούργια σπίτια, για το χτίσιμο των τοίχων και τα εσωτερικά σοβατίσματα χρησιμοποιούσαν άμμο από το ποτάμι. Συζήτησα αυτή μου τη σκέψη με τη Σχολική Εφορεία και το Κοινοτικό συμβούλιο, οι οποίοι συμφώνησαν να πάρουμε άμμο από το ποτάμι. Ετοίμασα τα πρακτικά της πρόχειρης μειοδοτικής δημοπρασίας και δημοπρατήσαμε το έργο. Μοναδικός μειοδότης παρουσιάστηκε ο Γιάννης Κυριτσάς. Ζητώ συγνώμη από το Γιάννη γιατί σε άλλο μου άρθρο στη «Φ.Φ.» έγραφα ότι τελευταίος μειοδότης ήταν ο Χρήστος Παππής. Με είχε απατήσει τότε η μνήμη μου. Από την επομένη ο Γ. Κυριτσάς με την παρέα του άρχισε να μεταφέρει άμμο από το ποτάμι. Η μεταφορά συνεχίστηκε και μετά το χτίσιμο του διδακτηρίου για τα εσωτερικά σοβατίσματα του διδακτηρίου.

Τώρα είμαστε έτοιμοι για την τελετή της θεμελίωσης, η οποία αποφασίστηκε να γίνει στις 14 Σεπτεμβρίου, εορτή της Ύψωσης του Τιμίου Σταυρού, γιατί είναι αργία και θα μπορούσε να παρευρίσκεται όλο το χωριό. Προσκαλέσαμε τον Νομάρχη, τον Επιθεωρητή, τον Σχολίατρο, τον επιβλέποντα μηχανικό της Νομαρχίας και όλο το χωριό. Την ημέρα αυτή οι επίσημοι και όλο το χωριό με τους μαθητές του Σχολείου εκκλησιαστήκαμε στον Άγιο Γεώργιο. Μετά τη Θ. Λειτουργία συγκεντρωθήκαμε στο χώρο που θα ανεγείρονταν το διδακτήριο. Πρωτοστάτησε ο μακαριστός Παπα-Λάμπρος με ψάλη τον Μπαρμπα-Ηλία Κυριτσά και έγινε ο αγιασμός. Πριν μπει ο θεμέλιος λίθος η Σχολική Εφορεία έσφαξε στα θεμέλια-κατά το έθιμο-ένα αρνάκι προσφορά κάποιου κτηνοτρόφου του χωριού, και ο Νομάρχης θεμελίωσε το διδακτήριο, κάτω από τα χειροκροτήματα και τις επευφημίες των κατοίκων. Μετά μίλησε στους συγκεντρωμένους και γνωστοποίησε τη σταθερή απόφαση των κατοίκων και του Κ.Σ. με ίδιους πόρους να ανεγείρουν νέο διδακτήριο και τους ευχαρίστησα θερμώς. Μίλη-

σε στη συνέχεια ο Τάσος Μαντζιάρας, ο οποίος ζήτησε από τη Διοίκηση του Νομού και το Κράτος να συνδράμουν οικονομικά τους κατοίκους για την αποπεράτωση διδακτηρίου. Στη συνέχεια μίλησε ο Επιθεωρητής, ο οποίος τόνισε ότι η ανέγερση νέου διδακτηρίου από τους φτωχούς κατοίκους της Φυλακτής έχει μεγάλη σημασία και δεν πρέπει να αφήσει κανέναν ασυγκίνητο.

Τέλος μίλησε ο Νομάρχης, διακοπτόμενος συνεχώς από τα χειροκροτήματα των κατοίκων και είπε απευθυνόμενος στους συγκεντρωμένους: «Σας συγχαίρω, κάτοικοι της Φυλακτής, για την απόφασή σας, αν και φτωχοί, να ανεγείρετε, με προσωπική εργασία, νέο σύγχρονο διδακτήριο. Σας συγχαίρω και σας υπόσχομαι, τόσο εγώ όσο και ο συνεργάτης μου Επιθεωρητής ότι θα εισηγηθούμε στο Υπουργείο Παιδείας να βοηθήσει και αυτό για την αποπεράτωση του νέου διδακτηρίου, το οποίο σήμερα θεμελιώσαμε. Αποτελείται παράδειγμα προς μίμηση και για τα άλλα χωριά. Και πάλι σας συγχαίρω».

Τελείωσε η τελετή του αγιασμού και της θεμελίωσης. Τα πρόσωπα των κατοίκων και των μικρών μαθητών λάμπουν από χαρά και ικανοποίηση γιατί είδαν τους κόπους τους και τις προσπάθειές τους να πραγματοποιούνται και των μικρών μαθητών οι ελπίδες και τα όνειρα για καινούργιο σύγχρονο διδακτήριο να παίρνουν σάρκα και οστά. Με τα συναισθήματα αυτά όλοι αναχωρούν για τα σπίτια τους και οι καλεσμένοι μας για το καφενείο του Φώτου όπου θα παρατίθονταν γεύμα από τη Σχολική Εφορεία. Ο Γιώργος Αλεξίου, ο αγροφύλακας είχε ψήσει το αρνί και το κοκορέτσι. Όλα ήταν έτοιμα όταν παρενέβη ο Ν. Μαντζιάρας και υπενθύμισα ότι σήμερα εορτή της Ύψωσης του Τιμίου Σταυρού είναι αυστηρή νηστεία και δεν πρέπει να καταναλώσουμε το ψημένο αρνί, προς μεγάλη λύπη του Νομάρχη. Εστειλε και έφεραν από το σπίτι του την κατσαρόλα με την αλάδωτη φασολάδα και από το μαγαζί προσφέρθηκαν χαλβάς, ελιές, τουρσί και όλοι έμειναν ευχαριστημένοι. Το ψημένο αρνί την άλλη μέρα με εντολή του Επιθεωρητή το πήγε στην Καρδίτσα το Σαβάκη σε γνωστή ταβέρνα. Το κοκορέτσι το πρόσφεραν σε μένα, το οποίο την άλλη μέρα μαζί με τον Κώστα Ραμούζη το ζεστάναμε στη «Λύμπα» και το φάγαμε. Την άλλη μέρα το συνεργείο των οικοδόμων, με πρωτομάστορα το Χρήστο Σιάντο άρχισε το χτίσιμο. Λασπός δούλεψε ο Πασχάλης με τις δυό του κόρες. (Συνεχίζεται).

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

ΦΥΛΑΚΤΙΩΤΩΝ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ

ΝΕΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Στις αρχές του χρόνου έγιναν εκλογές στο Σύνδεσμο Φυλακτιωτών Καρδίτσας:

Πρόεδρος: Αποστολακούλης Αθανάσιος
Αντιπρόεδρος: Πρίτσας Νίκος
Γραμματέας: Τσιαμαντάς Στέφανος
Ταμίας: Μαγαλιός Ιωάννης
Μέλη: Κυριτσάς Κων/νος,
Μαντζιάρας Γεώργιος,
Σβάρνας Ιωάννης.

Η Φωνή της Φυλακτής τους εύχεται καλή δύναμη και καλεί τους συγχωριανούς να συμπαρασταθούν στο έργο τους.

ΕΥΧΕΣ

Ο Σύνδεσμος
Φυλακτιωτών Καρδίτσας,
Η Φωνή της Φυλακτής
σας εύχονται Καλό Πάσχα.

ΔΗΜΟΣ ΝΕΒΡΟΠΟΛΗΣ ΑΓΡΑΦΩΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Σας γνωρίζουμε ότι από Δευτέρα 21 Μαρτίου 2005 οι Υπηρεσίες του Δήμου Νεβρόπολης Αγραφών λόγω εγκατάστασης Τηλεφωνικού Κέντρου, θα λειτουργούν με νέες τηλεφωνικές συνδέσεις ως κατωτέρω.

ΥΠΗΡΕΣΙΑ

ΤΗΛΕΦΩΝΟ

ΔΗΜΑΡΧΟΣ (Παπαντώνης Φώτιος)	99020
ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΔΙΟΙΚ. ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ (Θυμιόπουλος Κων/νος)	99021
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ (Κοράκης Γεώργιος)	99022
ΛΗΪΑΡΧΕΙΟ-ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ (Δήμου Χρήστος)	99023
ΤΕΧΝΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ (Αυγέρος Γεώργιος)	99024
ΔΗΜΟΤΟΛΟΓΙΑ-Μ.Α. (Παίση Μαρία)	99025
ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ (Ποντίκα Αγλαΐα)	99026
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ «ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ»	99027
ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΙ	99028
Δημητρίου Κων/νος	99029
FAX ΔΗΜΟΤΟΛΟΓΙΩΝ - Κ.Ε.Π.	92931
FAX ΔΗΜΟΥ ΝΕΒΡΟΠΟΛΗΣ ΑΓΡΑΦΩΝ	92932